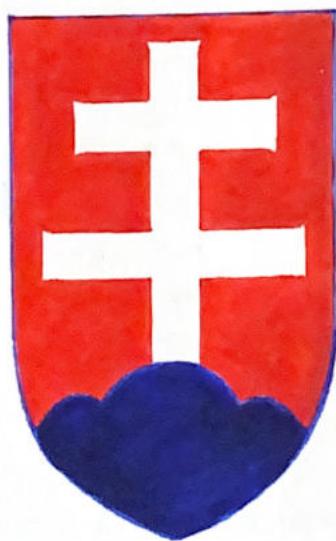
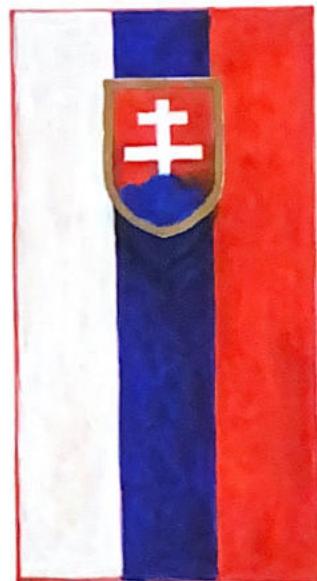

Rok 1993.

Rok slovenskej štátnosti

obitím polnoci zo Silvestra '92 na nový rok '93 sa rozozvučali zvozy na všetkých kostoloch a chránoch na Slovensku, k uvoľtaniu nového roku a vyhlásenia samostatnej Slovenskej republiky.

Predsedca Vlády a Parlamentu vyhlásili vznik samostatného Slovenska dňom 1. 1. 1993 po predchádzajúcim prijatií Ústavy SR a zákona o Slovenskej zväzchovanosti zo 17. 7. 92.

Mestá a dediny na námestiah a uliciach v túto nočnú dobu spontánne vytvárali prijatie vlastnej štátnosti Slovákov a ďalších občanov žijúcich na Slovensku. Občania Slovenska v prvom televíznom prenose z krajských miest Slovenska celkovú atmosféru s obrovskou účasťou ľudu i napriek pokročilej nočnej dobe až do bieleho rana. V Lukáčovciach sa konali mládežnícke diskotéky a na uliciach panoval čulý ruch ako za bieleho dňa. Ľudia si podávali ruky, vinčovali si vinše a nechýbali ani zvláštne prípravky; všade vládla všeobecná veselosť a dobra nálada. Na televíznych obrazovkách vládla STV so svojím programom.

V nasledujúcich dňoch, 18. - 19. 1. nás OSN (organizácia spojených národov so sídlom v New Yorku) pripojila ako 180. suverénny štát sveta s našimi symbolmi - štátnej znak, zástava.

A kontinentov celého sveta prichádzajú uznania našej vlasti a suverénny a právny štát so záväzkami vymenú a zriadenia zastupiteľských diplomatických zborov.

Na nový rok u nás boli 2 omše - ranúň malú a veľkú o 10.30 hod. a veľkej účasti veriacich. Omšu celebroval d.p. Jozef Lēhocký, ktorú vo svojej kázni vystihol eufóriu a povolenie v srdciach ľudu. Veľká časť občanov však toto novoročné ráno venovala televízii a iným omšiam z Nitry, ktorú slúžil kardinál Ján

Chryzostom Korec z katedrály sv. Emericáma na Nitrianskom hrade a z Bratislavu z chrámu sv. Martina, ktorú slúžil Metropolita Slovenska, Ján Sokol. Obaja najvyšší cirkevní predstavitelia vo svojich prihovoroch prítomným, ako aj televíznom posluchácom vyjadrili tento deň našej štátnosti, o ktorú sa nás predkovia usilovali po celý život. Požehnali tomuto veriacemu národu a vyzvali veriacich k zmierlivosti a kresťanskej zaúšanlivosti.

To všetko sa udiale dňa 1. 1. 93 v piatok od polnoci a v nasledujúci deň, za suchých mrazov až -10°C a bez snehu. Mrazy pokračovali až do 12. 1., kedy holomrazy rastričala teplá vlna so slnečným počasím a teplotami $+10^{\circ}\text{C}$ cez deň a $+1^{\circ}\text{C}$ v noci.

Ponovorodenú atmosféru narušilo vrak kolkovanie peňazí ČSSR. Ľudia to nazývali, že sa blíži mŕtvia reňazí, ktorá vždy priniesla iba zlo a poškodenie ľudi. U nás nebolo ziajdúcich extrémov, ale obchody v obci to pocítili výpredajom tovaru, včítane potravín - tento deň, 13. 1. 93, nám náždy zostane v našich myslach.

22. 1. prišiel dokonca i krátky dňaď, kde od 16°C bol vidieť dôihu nad Žitrom a pohorím Tribeč.

25. 1. vytlačil teplá vlna Ť. roku na pravý január smrazom až -10°C s vichricou a snehom.

Poznámka kronikára:

A tak zapisujem tento mesiac ako udalostný a významný pre nás i ďalsie generácie!

Prvú vichricu so závejmi a dopravnými problémami sme pocítili a zaznamenali vo štvrtok 18. 2. v skorých ranných hodinach sa obcou Lukačovce a okolím prehnala pravá snehová vichrica, ktorá po sebe

zanechala veľké, záveje a ochromenie všetkej cestnej dopravy. Toto výčinanie zimy umocnilo i večerné hromenie s blýskavicou a snehovými prehánkami. Doprava bola sčasti obnovená až na druhý deň popoludní a to iba do Aleksiniec a Nastuchova. Krajina bola celá v bielom a vrstva snehu dosahovala 30 cm a záveje niekde až 1 m!

Teploty boli cez deň +3°C, cez noc -3°C.

Naďalej výčinanie zimy nebola nadporie - merná vo svojej krutosti, ktorú sme už prežili bez ďalších katastrofických situácií.

Väčšinu studená a mokrá bola i následná jar s chladnými dňami -2-3°C a nocami okolo 0°C. Občania končili až na Marku, 25.4. posadili všetko vo svojich záhradách. Posledný aprílový týždeň už bol horúci, s teplotami až +26°C.

Podobne horúci a suchý bol aj máj.

V júni bolo počasie už chladnejšie a daždiacejšie, ktoré podľa tradícií patrilo skôr predchádzajúcemu mesiacu.

Medailovní :

8. 3. - dala NBÚ do používania slovenskú menu
- korunu - v papierových bankovkach -
20-, 50-, 100-, 200-, 500-, 1000- a
5000- a mince - 1-, 2-, 5-, 10- a
haliere - 10, 20, 50.

28. 3. (nedel'a) slúžil luknčovský redátk, knaz Daniel Djian v farskom kostole slávnostnú

omšu, na ktorej sa zúčastnil hojný počet veriacich.

31.3.

sa konal pohreb Milana Klučila, 49 r., otca 4-och detí, ktorý zomrel po krátkej chorobe, ktorú sa vynúcil v závode MIER Hlohovec za stolára, zamestnaný u otca súkromníka. Začas pracoval ako vedúci prenádzky. Bol aktívny hráč FK a neskôr podpredseda ĽJ v rokoch budovania šatní s klubovňou - 1972 - 82, pracoval ako poslanc MNV. Na pohrebe sa zúčastnilo asi 500 ľudí a aj 2 autobusy spolužamestnancov z Hlohovca.

Cez rok zomrelo 16 ľudí, medzi ktorými sme odprevaadili na posledný odpočinok aj našich najstarších občanov - u mužov Jozefa Kukučku a u žien Katarínu Trebičalskú.

Jozef Kukučka sa dožil 97 r. - zomrel 18.12., bol to rolník, vinohradník, ale ovládal aj práce remenárske a sedlárske, ktorými pomáhal roľníkom pri zhodnotovaní a opravach konských postrojov. Po zriadení JRD vr. 1960 tieto práce robil aj miestnych družstevníkov. Vychoval 2 dcery Jolannu a Hedvigu a syna Emila.

Katarína Trebičalská zomrela vo svojich 95 rokoch, po smrti manžela Ferdinanda sama vychovala v skromnosti 8 detí u ktorých sa prejavila vlastnosť pomáhať ľuďom a vlastenecká snaha rodnej obci. Boli to synovia Pavol, František, Benedikt, Hedviga, Irena, Ján, Engelbert, Kristína.

Pozvanie do Trnávky

1945
 Tradícia pozvať na letný futbalový turnaj sa zážitkovou väčšou jedno vriake mužstvo pokračovala aj v tomto roku. Naše pozvanie prijali tríviali hráči a reprezentanti ČSFR Spartaka Trnava a v nedelju, 25.7., k nám zarítili a turnaj aj vyhrali!

Bolo že to gólov, až niečo nad 10... Oto však bola zábava srdcnejsia a posedenie priateľskejšie.

Svedčí o tom aj venovaný zápis tohto klubu v II. knihe občnej kroniky na liste č. 358.

26.7. sa na pohrebe MUDr. Gustáva Škvarila, ktorý v Lukáčovciach učil na OSŠ v r. 1951 - 52, zúčastnili mnohí občania obce.

Z výkonu vojenskej prezenčnej služby sa vrátili :
 Pellešovič Kastislav Gajdoš Roman - syn Ľadov
 Chudý Dušan - syn Františkov

Príbani narukovali :

Matejčka Miloš - syn Jánov, Melovič Lubor
 Cok Marián - syn Jozefov, Brno Maroš
 Krajevič Luboš - syn Štefanov, Gabčo Miloš
 Krajevič Ivan - syn Ivanov
 Gajdoš Martin - syn Štefanov
 Timorecký Miloslav - odklad, Chmelan Stanislav

1. 10. silný dolný vietor sa navečer premenil na

výchricu s dažďom. Táto poveternostná smršť na ūrede už veľkú škodu neurobila, ale poškodila strechu opusteného knästelia v Lukáčovciach, ktorý patrí Nitrianskemu biskupstvu.

V noci zo 20. 7. 10. - 8. 10. 1993 bola vykradnutá miestna krčma "u Jozefa" v strede obce. Páchatelia vnikli do budovy rozbitím veľkej sklenenej tabule. Vykradli hraci automat na 10 sk mince, ukraali lichovinu a cigarety.

U jeseni pred hodami bola veľká úroda jabĺk, hrušiek a zemiakov, zrovnatelná s podobnou úrodou v r. 1980.

Hody - tradícia :

Sviatok hodov 17. - 18. 10. v priemernom teplom počasí za účasti množstva strelníc, kolotočov a herní v rukách súkromníkov z Nitry, ktorí k nám tradične chodia. Na tieto účely sa využíva stred obce a plocha ihrísk v parku Juraja Fándlyho.

Na hodoch, pon deľok pripravili naši manažéri vo výbore TJ kultúrno - športové podujatie s tradičným futbalovým zápasom. Tentoraz to boli byvalí futbalisti AC Nitra ... Pórko, Jež, Kramoliš, Horn... atď.

Účasť občanov a hostí z okolia bola nevidaná s dobrou záberom a tradične bohatým občerstvením po zápasoch. Výsledky a víťazi sa nežiadalo uvádzat. Všetci prítomní sa cítili reálne dobre!

28. 10. zomrela Františka Maráková, vd. po Jozefovi Marákovi, ktorú celá dedina poznala ako svadobnú kuchárku v obci. Keď som sa jej pýtal na kolkých svadobných varila, dostal som takúto od-

poved': "... do 200 svadieb som to počítala, potom som už bola stará..." Priponímam, že to bolo 12. 10. 1974 na mojej svadbe.

Tragédia EDUARDA GAJDOSÁ

6. 11. v skorých ráanných hodinách približne o 4:00 hod., došlo k čelnej zrážke osobného automobilu a malého motocykla Pionier na štátnej ceste III. / 513 - 14 do Alekšiniec pri Židovskom cintoríne, kde vodič z Nových Súdov nezvládol os. auto Škoda MB v tejto zákrute a zrazil s následkom smrti nášho 50 r. občana Ed. Gajdoša, ktorý sa vracať z nočnej smeru z pekárne v Rišňovciach. Je to už tretia smrteľná nehoda v tomto nepriehľadnom úseku cesty.

11. 11. na Martina napadol v noci sneh, 1 - 2 cm, takže tradícia, "Martin príde na bielom koni", bola naplnená na deň a hodinu.
Po tomto však bol celý november neobvyčajne studený s mäalom snehu.

Na Vianoce (Štedrý deň 24. 12.), bolo teplo + 4 °C a fukal dolný vietor, ktorý priniesol na obed dažď. Silno pršalo až do 3. hodiny ráno, čo sa premenilo na husté sneženie.

Na Štedrý deň - večer - chodili koleduiči po dedine, spievali vianočné koledy aj najviac tomu, že bolo zlé počasie. Tento kolektív mládeže oslávil 10. výročie svojho vzniku za v. d. p. Stefana Hrenyiho. Na Božie narodenie - 25. 12. snežilo s prízemným odmietkom, čo dáva vlnku spodným vodám a budúcej úrode. Boli to Vianoce mokré a na blate. Teplota sa pohybovala okolo 0 °C.

Na Silvestra bola obloha čistá a pomerne teplo. Tradícia oslav posledného dňa v ročníku sa aj v tomto roku naplnila prejavili s doplnením novoročného víťza. Tieto oslavy neboli ničím narušené a tak sme mohli v pokoji oslániť

1. VÝROČIE SAMOSTATNEJ REPUBLIKY!

